

1. Mose 27

Septuaginta (LXX)

1 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι ισαακ καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄρᾶν καὶ ἐκάλεσεν ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱέ μου καὶ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ

2 καὶ εἶπεν Ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου

3 νῦν οὖν λαβὲ τὸ σκεῦός σου τίν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον καὶ θήρευσόν μοι θήραν

4 καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα ώς φιλῶ ἐγώ καὶ ἐνεγκέ μοι ἵνα φάγω ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου πρὸν ἀποθανεῖν με

5 ρεβεκκα δὲ ἥκουσεν λαλοῦντος ισαακ πρὸς ησαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπορεύθη δὲ ησαυ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ

6 ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσων Ἰδὲ ἐγὼ ἥκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς ησαυ τὸν ἀδελφόν σου λέγοντος

7 ἐνεγκόν μοι θήραν καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με

8 νῦν οὖν υἱέ ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι

9 καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λαβέ μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλούς καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου ώς φιλεῖ

10 καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν

11 εἶπεν δὲ ιακωβ πρὸς ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν ησαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος

12 μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ώς καταφρονῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν

13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι

14 πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ

15 καὶ λαβοῦσα ρεβεκκα τὴν στολὴν ησαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἡ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον

16 καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τὸν βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ

17 καὶ ἔδωκεν τὰ ἐδέσματα καὶ τὸν ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας ιακωβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς

18 καὶ εἰσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δέ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ τίς εἶ σύ τέκνον

19 καὶ εἶπεν ιακωβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐγὼ ησαν ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου

20 εἶπεν δὲ ισαακ τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὃ ταχὺ εὑρες ὃ τέκνον ὃ δὲ εἶπεν ὃ παρέδωκεν κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου

21 εἶπεν δὲ ισαακ τῷ ιακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ σὺ εἶ ὁ οὐρανὸς μου ησαν ἢ οὐ

22 ἤγγισεν δὲ ιακωβ πρὸς ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ ιακωβ αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες ησαν

23 καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν ἦσαν γάρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες ησαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν

24 καὶ εἶπεν σὺ εἶ ὁ οὐρανὸς μου ησαν ὃ δὲ εἶπεν ἐγώ

25 καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου καὶ προσήγαγεν αὐτῷ

26 καὶ εἶπεν αὐτῷ ισαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον

27 καὶ ἐγίσας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἴματίων αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἵδού ὀσμὴ τοῦ οὐρανοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους δὲν ηὐλόγησεν κύριος

28 καὶ δώῃ σοι ὁ θεός ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πλῆθος οίτου καὶ οἴνου

29 καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ οὐρανοί τοῦ πατρός σου ὁ καταρώμενός σε ἐπικατάρατος ὃ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος

30 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι ισαακ εὐλογοῦντα ιακωβ τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν ιακωβ ἀπὸ προσώπου ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ησαν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἥλθεν ἀπὸ τῆς θήρας

31 καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήγεκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ πατρί ἀναστήτῳ ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου

32 καὶ εἶπεν αὐτῷ ισαακ ὁ πατήρ αὐτοῦ τίς εἶ σὺ ὁ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ οὐρανὸς σου ὁ πρωτότοκος ησαν

33 ἐξέστη δὲ ισαακ ἔκοτασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἐφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ ηὐλόγησα αὐτόν καὶ εὐλογημένος ἔστω

34 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν ησαν τὰ ὥντα ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κάμε πάτερ

35 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθών ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου

36 καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ιακωβ ἐπτέρνικεν γάρ με ἡδη δεύτερον τοῦτο τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν ησαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ ὑπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ

37 ἀποκριθεὶς δὲ ισαακ εἶπεν τῷ ησαν εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐποίησα αὐτοῦ οἰκέτας σίτω καὶ οἰνῷ ἐστήρισα αὐτόν σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον

38 εἶπεν δὲ ησαν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστιν πάτερ εὐλόγησον δὴ κἀμέ πάτερ κατανυχθέντος δὲ ισαακ ἀνεβόησεν φωνῇν ησαν καὶ ἔκλαυσεν

39 ἀποκριθεὶς δὲ ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ ἵδον ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν

40 καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἔκλύσεις τὸν ξυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχῆλου σου

41 καὶ ἐνεκότει ησαν τῷ ιακωβ περὶ τῆς εὐλογίας ἣς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ ησαν ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρός μου ἵνα ἀποκτείνω ιακωβ τὸν ἀδελφόν μου

42 ἀπηγγέλη δὲ ρεβεκκα τὰ ῥήματα ησαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἵδον ησαν ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναι σε

43 νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν μεσοποταμίαν πρὸς λαβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς χαρραν

44 καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς ἔως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν

45 καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθηται ἡ πεποίηκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαι σε ἐκεῖθεν μήποτε ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾶς

46 εἶπεν δὲ ρεβεκκα πρὸς ισαακ προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν χετ εἰ λήμψεται ιακωβ γυναικα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι ζῆν